

La Florinda

PATRIMONI. El 18 de maig de 2013 va fer 100 anys de la inauguració d'aquesta bonica farinera del carrer del Bruc. Artísticament, l'edifici d'Ignasi Oms i Ponsa és un reeixit exemple de modernisme industrial amb un llenguatge auster i, tècnicament, és una de les primeres fàbriques de Catalunya construïdes amb estructura de formigó armat.

Es tracta d'un conjunt de tres edificis industrials units per ponts i passarel·les, closos dins d'un recinte. L'edifici central és una fàbrica de planta baixa i quatre pisos; a l'est hi ha l'edifici de les sitges, d'una alçada similar, i a l'oest hi ha un edifici més baix que servia de magatzem. Totes les façanes estan tractades de manera unitària, amb una marcada verticalitat. A la planta baixa hi ha un sòcol de paredat comú amb verdugades de maó. La resta de la façana és d'estucat blanc amb maó vist en brancals i arcs d'obertures i amb les impostes destacades amb maó i ceràmica blanca i verda. Les cornises també són de maó vist, decorat amb greques. L'edifici principal té capcers escalonats decorats amb maó i ceràmica, i una torratxa mirador amb merlets a un costat. La coberta és a doble vessant, de teula àrab. L'edifici de les sitges també presenta la mateixa decoració.

Foto: Francesc Rubí

Els promotors de la Florinda foren Casajuana i Massana, antics socis de la farinera La Favorita o de les Obagues. Al cap de pocs anys, quedà com a únic amo Josep Casajuana i Rodríguez, casat amb Florinda Maristany, que havia donat el nom a la fàbrica. La farinera podia tractar fins a 60.000 kg de blat diàriament, dels quals s'obtenia 32.000 kg de farina, gràcies a un elevat grau d'automatització amb maquinària alemanya, que requeria tan sols de dues a tres persones treballant. On hi havia més treballadors era en els serveis de càrrega i descàrrega, que es feia amb carros o camions de poc tonatge per transportar el producte a les estacions de ferrocarril.

PER SABER-NE MÉS

- Joaquim Sarret i Arbós, *Història de la indústria, del comerç i dels gremis de Manresa*. Monumenta Històrica (vol. III), Manresa, 1923.
- Raquel Lacuesta Contreras, *Ignasi Oms i Ponsa, arquitecte*, Delegació a la Catalunya Central del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, 2009.
- Antoni Baraut; Imma Bover, «El Modernisme al Bages», *Dovella* (núm. 3), Manresa, desembre de 1981.